

Andragendet er saahdende:

„Undertegnede Søren Nielsen af Vesterlem i Lem Sogn, Salling Herred, Viborg Amt, tillader mig herved allerærbødigst at henvende mig til det høie Folkething med Bøn om, at dette gunstigt vilde forhjælpe mig til at erholde fri Proces m. m. i en Sag, hvis Sammenhæng er følgende:

Mellem min nu afdøde Hustru og mig herskede paa Grund af Forskjel i Karakter og Anstuelser ikke noget godt ægteskabeligt Forhold, og min Hustru blev, navnlig ved Paa-virkning udenfra, foranlediget til at forlange Separation fra Bord og Seng, hvortil der uden mit Vidende og Samtykke under 9de Decbr. 1879 blev søgt Bevilling hos Viborg Stiftamt af Sognefoged Søren Nielsen i Lem, hvilken Bevilling under 2den Marts 1880 blev meddelt af Stiftamtet, hvorefter det blev mig meddelt, at jeg nu var loblig separeret fra min Hustru, og man forelagde mig Separationsvilkkaar, som jeg overfor Herredsfogden i Skive uden nogen ret Forstaaelse erklærede mig enig i. Blandt disses Bestemmelser er ogsaa den, at min Kone „beholder deres eiende Hus af Hartkorn 6 Skpr. 2 Fdr. 1½ Album med Tilbehør af Ud- og Indbo imod at tilsvare den fælles Gjæld, der antages at udgjøre cirka 4,000 Kr., medens Manden tager sit Tøi og Klædestab.“ Men foruden denne saaledes ved sit Hartkorn udtryffeligt betegnede Eiendom var jeg ogsaa Eier af en anden Lod, nemlig en Engparcel af Hartkorn „1 Dr. „ Skpr. 2 Fdr. 2½ Album, beliggende i Gising Sogn i Ringkjøbing Amt, og som ikke er nævnt i Separationsvilkkaarene, hvorfor den altsaa formentlig heller ikke kunde tilhøre min fraseparerede Kone. Oglaa har jeg personlig hvert Aar betalt Skatten deraf paa Amtstuen i Holstebro. Smidlertid døde min Kone den 25de September 1880, og da Skifteretten herefter tog hendes Bo under Behandling, inddrog den ogsaa ovennævnte, mig tilhørende Englod under Voet trods min i Skifteretten nedlagte Protest. Ved den den 21de Decbr. 1880 afholdte 3die Auktion, ved hvilken jeg ligeledes mødte og nedlagde Protest, bortsolgtes derefter Engloden tilligemed den øvrige beboede Lod for 5,620 Kr. Det er formentlig udenfor al Tvivl, at der til Voet kun kunde henhøre, hvad der i Separationsvilkkaarene udtryffeligt er nævnt som min Kone tilhørende, og intet mere, og jeg er saaledes ved Bortsalget berøvet min lovlige Eiendom. Da jeg er en fattig Mand, berøvet Alt, kan jeg ikke formaa nogen Sagfører til at føre en eventuel Sag for mig om Tilbageerhvervelsen af min Eiendom. Jeg har derfor ansøgt Viborg Stiftsamt om Bevilling til fri Proces, men med afslaaende Svar; senere oglaa Justitsministeriet, hvis Svar af 9de Juni 1883 indeholder, at det ikke finder Anledning til at foretage Noget ved Sagen. Der er herefter kun tilbage for mig at henvende mig til det høie Folkething med dette mit allerærbødigste Andragende om, at det høie Thing vilde yde mig sin Medvirkning til, at der ved Justitsministeriets Foranstaltning maatte gives mig Adgang til at faae fri Proces ved Underretten, for at jeg kunde faae min formentlig ulovlig berøvede Eiendom tilbage.“

Udvalget gjør ingen Indstilling.

11. Fra 1253 Beværtningsdrivende i Landets Njebstæder om Brændevinsafgiftens fuldstændige Ophævelse for de Beværtningsdrivende og dens Henlæggelse paa selve Brænderierne eller dog dens Nedsættelse til et mindre for dem alle ligestort Beløb, samt om, at den ogsaa maa blive paalagt Forenings- og Klubværter, hvilke derhos stulle være pligtige at løse Borgerkab. (Indbragt den 15de Februar 1884 af Folkethingsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds, N. P. Jensen.)

Andragendet er saahdende:

„Paa et Møde i Aarhus af Delegerede af Beværtningsdrivende fra forskjellige og deriblandt de største Byer i Sylland enedes man om at fremkomme med Andragende til den høie Regjering og Rigsdag